

ΨΗΝΑ

Εταιρεία Ηπ. Μελετών
Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1997

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΟΟ • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 206

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

• ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ •

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΘΥΜΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΓΓ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ 5, ΤΗΛ. 32.524. ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ • ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ • ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ • ΙΣΤΟΡΙΚΗ • ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Πορεία προς τη φάτνη

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Κάτω από το ουράνιο φαινόμενο, το παράξενο και θεϊκό, οι τρεις μάγοι δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι ο Μεσσίας του σύμπαντος κόσμου σε λίγες ώρες θα γεννηθεί μέσα σε μια ταπεινή φάτνη. Ακολούθησαν εκείνο το αστέρι και τότε πίστεψαν. Και τα μάτια τους τρεις μέρες και τρεις νύχτες δεν έπαψαν να το κοιτάζουν, μα εκείνο τους έβλεπε και τους παρακολουθούσε κι ολόένα γινόταν πιο λαμπρό! Ύστερα στάθηκε ακίνητο κι έλαμψε για ώρα πάνω από έναν στάβλο. Ήταν θέλημα Θεού εκεί μέσα να γεννηθεί ο Σωτήρας του κόσμου. Οι τρεις σοφοί έπεσαν να προσκυνήσουν το Θείο Βρέφος της ουράνιας δικαιοσύνης, τον γεννηθέντα Χριστό, τον λυτρωτή και φωτοδότη του σύμπαντος κόσμου. Τον αληθινό Θεό!

Του πρόσφεραν ό,τι πιο πολύτιμο είχαν: χρυσό, λίβανο και σμύρνα.

Κι ο μικρός Χριστός όλα τα 'βλεπε τυλιγμένος στα φτωχικά σπάργανά του, δίπλα στη Θεοτόκο Μητέρα Του και μητέρα των ουρανών, ενώ τα ζώα του στάβλου προσπαθούσαν να Τον ζεστάνουν με τα χνώτα τους την ύψιστη και μεγάλη θεϊκή βραδιά. Τότε φανερώθηκαν πολλοί άγγελοι, που υμνολογούσαν ψάλλοντας το «Δόξα εν

υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία» και άλλους ουράνιους ύμνους. Στιγμές θεϊκές, που όσο κι αν προσπάθησαν ως σήμερα οι ποιηταί ν' αποδώσουν με την ευστροφία της διάνοησης και την άρτια τεχνική τους, δεν μπόρεσαν ούτε στο ελάχιστο. Ήταν ουράνια εκείνη η τελειότητα!

«Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία».

Ο κόσμος και σήμερα είναι ένας κόσμος συμφερόντων και ύλης. Την ειρήνη του Σωτήρος μας Χριστού την γελοιοποίησαν οι διάφοροι πολέμιοι της ειρήνης. Οι πόλεμοι, οι φωτιές, η πείνα, η ανεργία κάθε μέρα γίνονται οι φοβερότεροι εφιάλτες του ανθρώπου.

Οι άνθρωποι ξέχασαν τη Βηθλεέμ και η ανθρωπότητα έφθασε στην ώρα μηδέν, γι' αυτό, Κύριε και Θεέ μας, γονατίστο σε παρακαλούμε μπροστά στη θεία φάτνη από τα βάθη της ψυχής μας να βοηθήσεις τούτη την κρίσιμη ώρα όλα τα παιδιά του κόσμου.

Γυρεύουν σήμερα τη φάτνη Σου, Κύριε, για να ζεσταθούν. Μια πορεία με τους αγγέλους, ψάλλοντας ύμνους δοξαστικούς.

ΔΙΟΝ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ακροατήριο από την μεγαλύτερη κόρη του κυρία Ελένη Δ. Σιωμοπούλου-Μπενάτση, φιλόλογο καθηγήτρια.

Την όφειλε την εκδήλωση αυτή η πόλη των Ιωαννίνων στον Τάκη Σιωμόπουλο, σ' αυτή τη δυνατή προσωπικότητα του τόπου μας. Στο σπινθηροβόλο αυτό πνεύμα, που άφησε έργο σημαντικότητας, ποικίλο και κοινής αναγνώρισης. Να πούμε ότι έπρεπε να τιμηθεί και για την πίστη του σε κάποιες αρχές, για την τήρηση των οποίων αγωνίστηκε για την πολυπλεύρως κοινωνική προσφορά του για τον ανθρωπισμό και το ήθος του· τη

διδασκαλία, που την έδενε σφιχτά με το παράδειγμα· τον ηπειρωτισμό του. Γενικώς για ό,τι πράγματι ήταν.

Την εκδήλωση τίμησαν επίσημοι ή εκπρόσωποί τους, αρκετοί από τον πνευμ. χώρο και πολλοί από τη λειψή κοινωνία της ηπειρωτικής πρωτεύουσας. Από τη γενέτειρά του παρόντες ο πρόεδρος κ. Δ. Μητσόπουλος, μέλη του εξωραϊστικού συλλόγου και άλλοι. Πάντως το κεφάλαιο Σιωμόπουλος δεν εξαντλείται με μία ή δύο ομιλίες όσο καλές και αν είναι αυτές, όπως ήταν αυτή του κ. Νικ. Υφαντή.

ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Αναπολήσεις γερόντων

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΩΤΙΚΑ

Κάτοικοι του Λύγγου, που η ηλικία τους κυμαίνεται από τα 60 μέχρι τα 90, περνούν την ώρα τους απολαμβάνοντας τον καφέ και αναπολώντας το παρελθόν όπου, άθελά τους, πιπρωγυρίζουν και θυμούνται ότι σε αυτή την άγωνα και ξερή γη προ του 1940 ζούσαν περί τις 600 ψυχές, οι οποίες ασχολούνταν με τη μικρή γεωργική τροφή για να παραγάγουν το ψωμί των οικογενειών τους, που, στην πλειονότητα αυτών, έφτανε μόνο μέχρι το Μάρτη! Θυμούνται και άλλα πολλά από την πολυβασανισμένη ζωή τους, το μέγεθος των ταλαιπωριών της οποίας περικλείεται στις λέξεις της παροιμίας: «Τι

να σου πρωτοθυμηθώ, κρεμμυδάκι μου, κάθε χαψιά και δάκρυ». Μας λένε και μας διηγούνται ότι αποκορύφωμα των ταλαιπωριών τους αυτών ήταν το να πηγαίνουν μια μέρα στο λόγγο να κόψουν ξύλα, τα λεγόμενα παζαρόξυλα, και την επόμενη (πεζοπορία οχτώ ώρες πήγαινε-έλα στα Γιάννινα) να πάνε να τα πουλήσουν για να οικονομήσουν τα καθημερινά του σπιτιού και έτσι να ζήσουν τις αποτελούμενες από πεντέξι ή περισσότερα παιδιά πολυμελείς οικογένειές τους. Ζωή, όπως μολογούν, «μαύρη και δρέπανη».

Δ. ΦΩΤΙΚΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ.κ. ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ

Κύριοι βουλευταί,
Με το γράμμα μου αυτό θέλω να σας κάνω γνωστό το πιο κάτω θέμα και να σας παρακαλέσω να φροντίσετε να δοθεί η σωστή λύση σε αυτό.

Στο εσώκλειστο σκαρίφημα απεικονίζεται σε μικρογραφία το σχέδιο της ΑΕ ΕΓΝΑΤΙΑ, που αφορά το πέρασμα του δρόμου στην κοιλάδα της Δωδώνης.

Η 1η και 2η λύση του σχεδίου, μετά την εντολή της κυβέρνησης να γίνει σήραγγα στην λοφοσειρά Τσούκας - Μανωλιάσας για διαφύλαξη του θεάτρου της Δωδώνης, ματαιώνονται γιατί και οι δύο αχρηστεύουν το αρχαιότερο θέατρο της χώρας μας. Διάβασα στα ΝΕΑ της 3/10/97 ότι το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο αποφαινεται να προτιμηθεί η 3η λύση του σχεδίου. Και η λύση αυτή, η 3η, δεν πρέπει να προτιμηθεί για τους παρακάτω λόγους:

1. Οι τεχνικοί που έκαναν το σχέδιο πέρασαν, όπως έμαθα, πάνω από την κοιλάδα της Δωδώνης με ελικόπτερο και δεν εξέτασαν τη σύσταση του εδάφους στους πρόποδες της Ολύτσικας από Αγ. Αναστασία μέχρι Δραμεσούς, από όπου προτείνουν να γίνει ο δρόμος. Στο μέρος αυτό γίνονται συχνές κατολισθήσεις. Πριν από πολλά χρόνια το βουνό Ολύτσικα κόπηκε στη μέση και γι' αυτό το λόγο από τότε έχει στη μέση κόκκινο ζωνάρι. Τότε, φαίνεται, καταποντίστηκε και η μεγάλη εκκλησία Αγ. Τριάδα των Δραμεσών, όπου στεφανώνονταν οι δεσπότες - αυτοκράτορες του Δεσποτάτου της Ηλείου. Μάλιστα στο εκεί υπέδαφος βρίσκονται ακόμα κεραμίδια από την εκκλησία αυτή. Επίσης προ του 1940 υπέστη κατολίσθηση μέρος του χωριού Αγία Αναστασία. Μετά το 1940 κατολίσθησαν και εξαφανίστηκαν στα δεξιά των Δραμεσών τα κηπάρια των χωρικών.

Στη δεκαετία του 1960 κάποιος γεωλόγος γνωμάτευσε ότι το χωριό Δραμεσού και όλη η περιοχή του στους πρόποδες της Ολύτσικας μέχρι την Αγ. Αναστασία κάθεται πάνω σε μια μεγάλη λίμνη. Γι' αυτό και σε όλο το μέρος αναβλύζουν νερά, αλλού πολλά όπως στις θέσεις Ντόριζα, Χαλίκια, Βρυσερά και Κουτμένη Δραμεσών και αλλού λιγότερα. Σε όλο το μέρος, λοιπόν, από Δραμεσούς μέχρι Αγ. Αναστασία παρατηρούνται κατά καιρούς μικροκατολισθήσεις και βαθουλώματα. Σε αυτά τα χώματα

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΨΗΝΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ»

Αθήνα, 29 Δεκεμβρίου 1997

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί Ψηνιώτες, Ψηνιώτισσες, φίλοι της Ψήνας,

Το Δ.Σ. της αδελφότητας σας προσκαλεί και φέτος μαζί με τις οικογένειές σας και τους φίλους σας στην καθιερωμένη γιορτή της κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας μας, η οποία θα γίνει στις 25 Ιανουαρίου 1998, ημέρα Κυριακή και ώρα 1 το μεσημέρι, στη γνωστή μας ταβέρνα «ΛΟΦΟΣ ΣΚΟΥΖΕ» (Πρεβέξης και Λαοδάμαντος, τηλ. 52.54.217). Όπως θα θυμόσαστε και από πέρσι, ο χώρος είναι θαυμάσιος, η περιποίηση ξεχωριστή, τα φαγητά και το χύμα βαρελίσιο κρασί υπέροχα.

Το ξεφάντωμα φέτος θα είναι ιδιαίτερα ξεχωριστό, γιατί θα έχουμε την ευκαιρία να απολαύσουμε το γνωστό συγκρότημα του κ. Πέτρου Λούκα με τη φιλική συμμετοχή του κ. Χρ. Ζούμπα στο λαούτο. Υπάρχει και μία πιθανότητα να έχουμε κοντά μας και τον κ. Γρ. Καψάλη με το υπέροχο κλαρίνο του.

Όσοι πιστοί, λοιπόν, προσέλθετε να χορέψουμε και να γλεπήσουμε όλοι μαζί μέχρι αργά το βράδυ, γιατί όλοι οι Ηπειρώτες ξέρουμε τι σημαίνουν τα ονόματα αυτά στο χώρο της ηπειρωτικής διασκέδασης.

Είναι γνωστό ότι για να έχει καφί και επιτυχία η γιορτή μας αυτή, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η συμμετοχή όλων μας. Σας περιμένουμε, λοιπόν, και σας ευχόμαστε «ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ, ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ».

Για το διοικητικό συμβούλιο

Η πρόεδρος
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΒΟΒΟΛΗ

Η γεν. γραμματέας
ΝΤΙΝΑ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

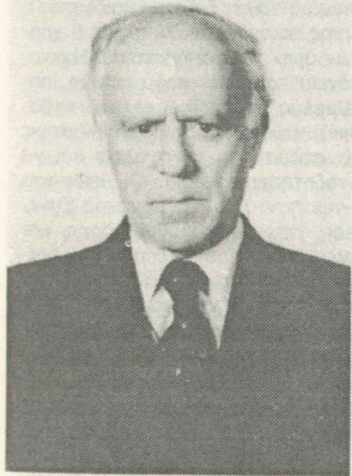
Η «ΨΗΝΑ» εύχεται στους συνεργάτες,

συνδρομητές, αναγνώστες και

απανταχού της γης συμπατριώτες

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ

ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 1998

Η Εταιρεία Ηπειρωτικών Μελετών τέλεσε πνευματικό μνημόσυνο του Ψηνιώτη εκπαιδευτικού-συγγραφέα-λογοτέχνη Τάκη Σιωμόπουλου στην αίθουσα διαλέξεων του μεγάρου της Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου. Το πρόγραμμα περιελάμβανε: Προσφωνήση του προέδρου της ΕΗΜ κ. Θεοδ. Γεωργιάδη, ομιλία του γεν. γραμματέα της, φιλόλογου κ. Νικ. Υφαντή για την προσωπικότητα και το έργο του τιμηθέντος, επαινετικό λόγο του προέδρου της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας Ιωαννίνων (της οποίας ο Τάκης Σιωμόπουλος ήταν ισόβιος πρόεδρος) κ. Μιχ. Παυτελή, απαγγελίες ποιημάτων του αείμνηστου συμπατριώτη από τον σκηνοθέτη-ηθοποιό κ. Γιώργο Νάκο, επίδοση τιμητικής πλακέτας στην κυρία Ευδοξία Δ. Σιωμοπούλου και έκφραση ευχαριστιών στους σχόντες την πρωτοβουλία και το πολυπληθές

* ΑΦΙΞΕΙΣ *

* Ηρθε από τις ΗΠΑ ο Ψηνιώτης κ. Λεωνίδας Στ. Βοβολής.
* Αφίχθη από τη Γερμανία η δεσπ. Σέβη Παύλ. Παπαφωτίκα. Καλωσόρισαν.

* ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ *

* Εφυγαν για τη Δανία η κα Σταματία και ο κ. Σπύρος Μάλλιος.
* Επιστρέφει στην Ισπανία για τη συνέχιση των μεταπτυχιακών σπουδών του ο Λυγυίτης χημικός κ. Κώστας Δ. Σταλάκας.
Με το καλό να μας ξανάρθουν.

* ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ *

* Ο κ. Δημήτριος και η κυρία Φρειδερίκη Γιοβάνη (το γένος Ι. Αντωνίου) έγιναν γονείς αγοριού, πρώτου βλαστού της οικογένειάς τους.

Να ζήσει πολύχρονα με υγεία.

* ΓΑΜΟΙ *

* Εκλεκτός γάμος στην Ηγουμενίτσα. Στις 6 Δεκεμβρίου παντρεύτηκαν η Μοσιωνιώτισσα καθηγήτρια Ευαγγελία Ρίζου και ο μικρασιατικός καταγωγής πολ. μηχανικός Βασίλης Τριανταφυλλίδης, ενώπιον εκατοντάδων εκλεκτού κόσμου απ' όλη τη Θεσσαλία. Τον γάμο τίμησε με την παρουσία του και ο δήμαρχος Ηγουμενίτσας κ. Θωμάς Πάντος. Το μυστήριο τελέστηκε στον καθεδρικό ναό της Ευαγγελίστριας της πόλεως και ανδοχές ήταν η δεσπ. Νασιούδη από την Αθήνα. Να υπογραμμισθεί εδώ τη σεμνότητα της νύφης και το απλό, λευκό, χωρίς κορμούς, χρυσα και φινιγύρες νυφικό της.

Μετά τη τεύξη 350 και πλέον καλεσμένων κατέβησαν το πολυτελές στο κέντρο ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΑΛΛΑΣ στο Μαυροδί. Μεταξύ αυτών και 40 περίπου Μοσιωνιώτες από Λυγίο και Γιάννινα. Όλους τους υποδέχονταν οι συμπέθεροι, με πρωτογενή τον πανταγώ παρόντα Γιάννη Τριανταφυλλίδη. Τελεστήστη η οργάνωση. Η αρχοντική παρουσία τους ήταν πα-

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ.κ. ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ

Συνέχεια από την 1η σελ.

οχεδιάσαν οι τεχνικοί να περάσει η Εγνατία για την οποία, αν τελικά προτιμηθεί η 3η λύση, εκτός του ότι θα χρειαστούν 4 με 5 γεφύρια για να περνάν τα ορεινά κατά νερά που κατεβαίνουν από την Ολύμπια το χειμώνα, σε όλο το μήκος του ο δρόμος θα χρειαστεί γερό υπόστρωμα, ενώ η 4η ούτε γεφύρια ούτε υπόστρωμα χρειάζεται, γιατί το έδαφος σε αυτή είναι επίπεδο, πετρώδες και στέρεο.

2. Αν προτιμηθεί η 3η λύση του σχεδίου, τότε ο δρόμος: α) θα περάσει πάνω στα ερείπια της καταπονημένης Αγ. Τριάδας Δραμενίων και έτσι θα εμποδισθεί στο μέλλον όποια απόπειρα ανασκαφών, β) θα χωριστεί το χωριό των Δραμενίων και τρία σπίτια θα ξεμεινούν στα αριστερά του δρόμου, γ) Από το δρόμο των βαρέων φορτηγών της Ευρώπης, που ανάμεσα στα δυο βουνά πολλαπλασιάζεται, δε θα βόσκουν σπανίως μέρη και νύχτα οι χωρικοί και θα αναγκαστούν να φύγουν από το χωριό, ενώ θα πρέπει να φροντίσουμε να γυρίσουν πίσω ακόμη και αυτοί που έφυγαν για ανεύρεση εργασίας αλλού και δ) Αν προτιμηθεί η 3η λύση, ο δρόμος θα γίνει 700-800 μέτρα μακριά από το θέατρο, ώστε επίπεδο όπως είναι εκεί το μέρος είτε χωρίς αέρα, είτε με ελαφρό βορειοάνεμο να είναι σπληνδικό το καλοκαίρι στην κοιλάδα της Δωδώνης, η ακουστική του θεάτρου και πάλι καταστρέφεται.

Πα να αποφευχθούν οι παραπάνω συνέπειες και για να μη χρειαστεί να γίνονται κάθε λίγο επισκευές στο δρόμο λόγω κατωπίσεων και καθιζήσεων να να κατασκευαστεί νέος δρόμος από άλλο μέρος, ορθόν είναι να προτιμηθεί από τώρα η 4η λύση του σχεδίου, που ο δρόμος θα είναι σε ευθεία και στέρεος για πάντα, δεν θα περνά πάνω από μνημεία ή κοντά από το χωριό ούτε θα επηρεάζει την ακουστική του θεάτρου, γιατί απέχει από αυτό πάνω από ενάμιση χιλιόμετρο, θα βόσκονται δε στο άκρο της κοιλάδας Δωδώνης και δεν θα καταστρέφεται έτσι η ομορφιά της, αφού η σήραγγα θα γίνει στις θέσεις Γαλανού ή Ρίζης Δραμενίων.

Τέλος, όπως στην 4η λύση να χρειαστεί μεγαλύτερη σήραγγα, αλλά το επιπλέον κόστος αυτής καλύπτεται από την παραλειψη 2-3 χιλιομέτρων δρόμου, που θα χρειαστεί η 3η με γεφύρια, επιπρόσθετος κλπ.

Τα παραπάνω έκανα γνωστά με επιστολή μου στον Πρωθυπουργό και στον Πρόεδρο της ΑΕ ΕΓΓΝΑΤΙΑ κ. Δημ. Φατούρο.

Με την βεβαιότητα ότι θα πράξει ό,τι πρέπει

Σας ευχαριστώ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

«ΨΗΝΑ»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ντού ορατή. Ο δειπνός ήταν πλουσιότερος. Χωρίς λιτότητα, με μεγάλη σφονδύρα και εκλεκτή ποιότητα τα εδέσματα, τα ποτά και τα λουλούδια. Και η μουσική εξαιρετική. Επίαζε καταπληκτικά ευρωπαϊκά, δημοτικά, νησιώτικα, τσάμικα.

Τα νιάματα, αφού έκοψαν την 12οροφη τούρτα, άνοιξαν το χορό με την κουμπάρα, τον οποίο συνέχισαν λάμποντας από χαρά οι συμπέθεροι και ύστερα άλλοι. Γενικά ήταν ένα θαυμάσιο γλέντι, που κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες. Πέρασαμε μια ευχάριστη βραδιά, που θα μας μείνει αξέχαστη.

Στους αγαπητούς μας Βασίλη και Ευαγγελίτσα ευχόμαστε εκ βά-

θους ψυχής ευτυχισμένον βίο και πλούτη ανέφελι λεωφόρος το μακρινό ταξίδι της ζωής τους. Στους ευτυχισμένους γονείς ευχόμαστε ολόψυχα να τους ζήσουν τα παιδιά και να τα χαίρονται αγαπημένα, στους δε Βασίλη και Κούλα Ρίζου γρήγορα και στον άλλων παιδιών τους να χαρούν.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* Μέσα σε μια πολύ ευχάριστη ατμόσφαιρα έγινε στις 27-12-97 (ώρας 5 μ.μ.) ο γάμος του καταγόμενου από την Κωστανίανη κ. Χρήστου Χαραλαμπίου μετά της καταγόμενης από τον Βάλτο Αιτωλολοκάρνιας διδας Ευαγγελίας Μπάζου. Το μυστήριο τελέστηκε στον ιερό ναό του Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων με παρουσία ευλόγια και ανάμεσα σ' ένα μεγάλο πλήθος κόσμου, που γέμισε το ναό. Οι νεόνυμφοι και οι γονείς τους έλαμψαν από απέραντη χαρά.

Στη συνέχεια ακολούθησε πλούσιο γαμήλιο δείπνο και τρικομβότο γλέντι στο κοσμικό κέντρο ΕΝΤΕΛ-ΒΑΙΣ του κ. Β. Βακάλη στον Άγιο Ιωάννη. Περισσότερο ξεφάντωσε η πο-λύ όμορφη παρέα του γαμπρού, που επέμνε να χορεύει μέχρι τα ξημερώματα υπό τους ήχους μιας ορχήστρας που ικανοποίησε όλα τα γούστα.

Κλείνοντας, ευχόμαστε στο νύπαντρο ζευγάρι βίον ανθοφόρο και με καλούς απογόνους, στους δε

γονείς να τους ζήσουν τα παιδιά και γρήγορα να χορούν αγνόνια. Στους κουμπάρους ευχόμαστε να τους ζήσουν και με λάδι να κοπάσουν.

Ι. Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

* Αρχοντικός γάμος τελέστηκε στις 28 Δεκεμβρίου. Στον ιερό ναό Περιβλέπου Ιωαννίνων, οι καταγόμενοι από τον Πολύγυρο κ. Γιώργος Σιάλκας και από το Νεαχωρόπουλο Χρήστος Δεσποινίδα Ελπίδα Σιαφάκα έγιναν ζευγάρι ενώπιον πάρα πολύ κόσμου που κατέκλυσε την εκκλησία.

Στη συνέχεια οι καλεσμένοι μετέβησαν στο ιδιοκτησίας του γαμπρού κέντρο ΑΓΓΟΝ ΓΡΑΜΜΗ, όπου 350 άτομα παρακάθησαν στο πλούσιο τραπέζι. Εκεί τα νιάματα έκοψαν ένα σύνολο από λευκές τούρτες και στη συνέχεια άρχισε ο χορός. Τον ξεκίνησαν οι κουμπάροι κ. Γιαννάκης (από την Κυπαρισσία Μεσσηνίας) και η Γιαννακοπούλου Φρειδερίκη (Ζαγοριανής καταγωγής), που διακορίθηκαν στα μωρατικά. Ακολούθησαν τα νιάματα και όλο το σάι των νεονύμφων σε ένα γλέντι χωρίς όρια. Οι καλεσμένοι πολύ καλοί και οι εισπράξεις τους ανάλγητες.

Οι μεζέδες, τα φαγητά και τα ποτά αθάνατα και εκλεκτά. Η πίστωση ανοιχτή μέχρι πρότερος. Ορατότητα μηδέν. Όλοι οι παρευρεθέντες δεν θα ξεχάσουν αυτόν το γάμο.

Στους αγαπητούς μας Γιώργο και Ελπίδα ευχόμαστε βίον ανθοφόρο και ευτυχισμένον. Στους γονείς Παναγιώτη και Άννα καλώ να τους συμπέθερους ευχόμαστε να τους ζήσουν τα παιδιά σαν τα ψηλά βουνά.

(Και μια ευχάριστη έκπληξη: Η νύφη τη Δευτέρα του γάμου ήταν η τυχερή, που κέρδισε το αυτοκίνητο-δώρο του SUPER MARKET ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ. Μέσα σε όλα τα ευχάρισια ήταν και αυτό. «Αν έχεις τύχη διάβαινε και ριζικό περπάτα»).

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ *

* Στην πολυαγαπημένη μας ανεύφωλη Ελένη Διον. Νικολάου, που αποφοίτησε από το Τμήμα Φιλοσοφικών-Κοινωνιολογικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Ρεθύμνου με άριστα (92/10), διαβιβάζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια και της ευχόμεθα λαμπρή σταδιοδρομία. Στους ευτυχείς γονείς της ευχόμαστε να την καμαρώσουν και νυφούλα.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΝ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΒΑΣ. ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

* Την κορούλα μας Ελένη, που στις 9-12-97 πήρε το πτυχίο της καθηγήτριας Κοινωνιολογίας από το Τμήμα Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Ρεθύμνου Κρήτης, τη συγχαίρουμε θερμά και της ευχόμεθα καλή σταδιοδρομία και ό,τι επιθυμεί.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

* ΕΥΧΕΣ *

* Στους απανταχού της γης Μοσιωνιώτες, συμπατριώτες και φίλους μας, διαβιβάζουμε μέσω της «Ψήνας» τις καλύτερες ευχές για τις ημέρες που πέρασαν και τις υπόλοιπες που έρχονται. Χρόνια πολλά και ευτυχισμένους ο καινούργιος χρόνος.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* Στα αγαπημένα μας παιδιά Ανδρέα και Κτερίνα, που στις 30-11-97 βάπτισαν τον χαριτωμένο γιο τους στο Σύνδετο της μακρινής Αυστραλίας και του έδωσαν τα ονόματα Νικόλαος-Διονύσιος, στέλνουμε τις καλύτερες ευχές μας. Ευχόμεθα ολόψυχα να με ζήσει, να είναι υπέροχος, γερός, χιλιόχρονος κι ευτυχισμένος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ-ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

* Στους αγαπητούς μας Δημήτρη και Φρειδερίκη Γιοβάνη, που πρόσφατα απέκτησαν αγορά, ευχόμαστε να τους ζήσει. Ευχές απευθύνουμε και στους παππού-γιαγιά Γιάν-

ΣΕΛΙΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

νη Αντωνίου (Μοσιωνιώτη λυκαίρα-ετών άφρονε την τελευταία του πνοή στο σπίτι του στην Κωστανίανη. Και Και ...ομολόγα να ετοιμάσουν για τον εγγονό τους.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* ΘΑΝΑΤΟΙ *

* Η Μοσιωνιώτισσα Σταματία Παππά πέθανε στα 96 της χρόνια στα Γιάννινα, όπου πέρασε τα γηρατειά της με όλες τις απαραίτητες φροντίδες κοντά στην οικογένεια του γιου της Τιμολέοντα.

Η ασήμηστη ήταν υποδείγμα ανθρώπου, μόνος, γιαγιάς και γεϊτόνισσας. Ο πιο πρόσος άνθρωπος που συναντήσαμε ποτέ. Πάντα με το χαμόγελο στα χείλη, δεν μάλωσε ποτέ να ήταν θυμωμένη. Και κάτι χαρακτηριστικό: Έχουμε την εικόνα της, όταν μας υποδέχονταν γελαστή στο «Λάξο» και μας δίνε σούκα, καρύδια και μια χούφτα μαύρες σταφίδες.

Ο σύζυγος της Γιώργος ήρθε από την Αγ. Αναστασία γαμπρός στο Νάκο Μάλλιο, ένωση τη ζωή του με τη Σταματία και μαζί έκαναν λαμπρή οικογένεια από 7 παιδιά, που αν και κατοχή, φτώχεια, αγωνία, μίζερια, τα μεγάλωσαν καλά. Ποτέ δεν κάμθηκαν. Τα κατάφεραν με την εντιμότητα και την εργασία τους να τα παντρεύουν όλα καλά. Δεν υπερβάλλουμε. Και ευτύχησαν να χορούν μια διορία εγγόνια και διεγγόνια. Και 2-3 τριεγγόνια.

Η γιαγιά Σταμάτια έκανε τα καλλίτερα νεράματα. Όταν τσουγκρίζουμε τα ποτήρια λέμε «καλή τύχη». Αυτή πραγματικά είχε καλή τύχη. Το γνωρίζουμε καλύτερα αυτό. Την προσφέρθηκαν παραπάνω απ' ό,τι έπρεπε.

Πάρα πολύ καλός συνόδευσος την κυρα-Σταμάτα στην τελευταία κατοικία, αν και η μέρα ήταν ερπασίμη. Το λεωφορείο, που έβαλαν τα παιδιά-εγγόνια της, μετέφερε πολλούς και από τα Γιάννινα. Ήρθαν και από την Αθήνα. Στη μνήμη της αντί για στεφάνι τα παιδιά της πρόσφεραν χρίμ. ποσά στον Άγιο Μηνά και το κυλικείο.

Στα παιδιά της Ξενοφάντα, Βασίλη, Τιμολέοντα, Αθηνά, Αρετή, Γιαννούλα, νυφάδες, γαμπρούς, εγγόνια και τους υπολοίπους συγγενείς διαβιβάζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια. Αιώνια η η μνήμη.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* Εφυγε για το χωρίς επιστροφή ταξίδι η Ψηνιώτισσα Μαρία Ευαγγ. Σιάλκας, ετών 94. Απεβίωσε στα Γιάννινα, όπου έκανε καλά νεράματα κοντά στη νύφη της Αθηνά και κηδεύτηκε από την Παναγία της Ψήνας. Στην τελευταία της κατοικία τη συνόδευσαν οικείοι, συγγενείς, συγχωρισμένοι και γνωστοί Δραγοφίνο, Γιαννιώτες και από το χωριό της καταγωγής της Μοσιτίνα (ήταν το γένος Ρίζου).

Τη ζωή της ασημένιας θεία-Βαγγέλιας τη σημάδεψαν πολλά τραγικά γεγονότα: Έχασε από ατύχημα στη λίμνη των Ιωαννίνων τον 17χρονο Γιάννη της, οργισμένη τον συμπατέρα στο άντρα της, κατόπι τον αδελφό της και έπειτα άλλους κοντινούς συγγενείς. Εκείνο, όμως, το λυπηρό γεγονός που τη συγκλόνισε (και όχι μόνο αυτή), της μαύρισε ψυχή και καρδιά και την έκανε να μοιρολογεί συνεχώς, χωρίς επικαινίες από την επαρχία Κονίτσας μέχρι της Παφούς, όπου του έλειψαν όχι μόνο η οικογένεια, αλλά και τα βασικά είδη διαβίωσης.

Παντρεύτηκε την Ευαγγελία Στ. Παππά (Λαγάρω) και απέκτησε τρία παιδιά. Στη συνέχεια έρχονται οι πόλεμοι, οπότε επιστρατευμένος δίνει το

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

«ΨΗΝΑ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΘΥΜΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΓΓ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ 5

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΟΥΒΑΛΗΣ

28^{ος} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 41

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Από την Αγ. Αναστασία

Αυτό το μήνα (Δεκέμβριος '97) το μικρό χωριό μας χτυπήθηκε πολύ άγρια από το θάνατο.

Τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Οι δύο —Λαμπρινή Κατσάνου και Νικόλαος Πασχάλης— είχαν τον καιρό τους, θα έλεγε κανείς, αφού είχαν ξεπεράσει τα εννενήντα τους χρόνια, ενώ ο τρίτος, ο Λεύτερης Νικ. Παπάς, ήταν μόλις σαράντα ενός χρονών!

Βέβαια ο θάνατος κάθε ανθρώπου, ανεξάρτητα φύλου, χρώματος ή ηλικίας, ειδικά για τους οικείους του, είναι βαριά απώλεια. Η απώλεια και το πένθος γίνονται αβάσταχτοι πόνοι για νέους ανθρώπους, για ανθρώπους που βρίσκονται καταμεσίς του δρόμου, για ανθρώπους που βρίσκονται στο στάδιο της δημιουργίας και της προόδου, όπως —δυστυχώς— συνέβηκε με τον απροσδόκητο θάνατο του Λεύτερη, ανθρώπου μόλις 41 ετών, που τώρα διέτρεχε την κορύφωση της ζωής του, τώρα που βρισκόταν στο δρόμο της προόδου και της δημιουργίας.

— Ο Νικόλαος Πασχάλης έφυγε σε ηλικία πλήρων ημερών, 93 ετών, στις 24.12.97.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ

* Επείσε σαν το γερο-πλάτανο ο μπαρμπα-Νάσιος. Την τελευταία μέρα του χρόνου διάλεξε ο Χάρος να τον πάρει από κοντά μας. Όλοι εμείς, η γυναίκα και, οι θυγατέρες του, γαμπρός του, τα εγγόνια του, τα διεσέγγονα του, οι συγγενείς και οι συγχωρισμένοι του τον ξεπροβόδιζαν για το στενό του ταξίδι στην τελευταία του κατοικία.

Ο Νάσιος Γκαλέμης δεν υπάρχει πια μεταξύ μας. Βρίσκεται κοντά στον πατέρα του, που τον άφησε στα εννιά του χρόνια 'κοντά στα άδερφια του, που ένα ένα έφυγαν από κοντά μας 'κοντά στη μητέρα του, κοντά στον πρόωρα χαμένο γιο του, κοντά στο γαμπρό του, στα εδωδέρια του, στους συγχωρισμένους, που έφυγαν πιο πριν για το ταξίδι που δεν έχει επιστροφή.

Γεννήθηκε την πρωτοχρονιά του 1907. (Την πρώτη μέρα του χρόνου ήρθε στη ζωή την τελευταία μέρα έφυγε). Ήταν γιος του γραμματέα-δασκάλου Χριστόδουλου Γκαλέμη και της Ευθαλίας Σιώνη από τη Μοσιτίνα. Ήταν το δεύτερο παιδί από τα 5 της οικογένειας. Σε ηλικία 9 χρονών ορφάνεψε από πατέρα. Η οικογένειά του ήταν πολύ φτωχή, και, δυστυχώς, εκείνη την εποχή ζήλευε ο Χάρος και του παίρνει το γιο του, εικοσιπεντάχρονο παλληκάρι. Αυτό το γεγονός σημάδεψε όλη την υπόλοιπη ζωή του.

Έζησε αθόρυβα. Δεν αδικησε κανέναν. Ήγηρε έακακος, τίμιος, ηθικός, δίκαιος, φιλαλήτης και με έντονο το θρησκευτικό συναίσθημα. Βοηθός όποιον είχε ανάγκη χωριανό, συγγενή, γείτονα, περσικό. Προτιμούσε να αδικηθεί και να στερηθεί, παρά να αδικήσει άλλον.

Ήγηρε άνθρωποι που τον εκμεταλλεύτηκαν, όμως ποτέ δεν κράτησε κακία σε κανέναν. Ήταν σεβαστός και αγαπητός απ' όλους.

Υπερασπίστηκε το χωριό του, τον αέρα και τον ιακό της ακακίας, το τρεχούμενο νερό της βούσπας και εκεί βρισκόταν την πρέμια, τη γαλήνη.

Με τις πρώτες λιακές της ανοιξέας έβγανε στο χωριό και με τα πρωτοβόρια έφυγε. Τώρα πια οι χωριανοί που θα αγαπηθούν από το μεσοχώρι, δεν θα τον δουν στην ακακία να καθάσει στο δρόμο να διαβάσει.

Αναμείστη στον Ταξιάρχη κοντά στη βρύση κάτω από το μεσοχώρι, πέρα από την ακακία κοντά σε συγγενείς, φίλους, χωριανούς, τους οποίους αγαπούσε όπως τον αγαπάσαν.

Όλοι εμείς, η γυναίκα του, τα παιδιά του, τα εγγόνια του, τα διεγγόνια του, οι συγγενείς, οι φίλοι, όσοι τον γνώρισαν, τον έχουμε κλείσει στις καρδιές μας και έχουμε με καθέναν μας κάτι ξεχωριστό να θυμόμαστε.

Παντρεύτηκε την Ευαγγελία Στ. Παππά (Λαγάρω) και απέκτησε τρία παιδιά.

Στη συνέχεια έρχονται οι πόλεμοι, οπότε επιστρατευμένος δίνει το

Αναμείστη στον Ταξιάρχη κοντά στη βρύση κάτω από το μεσοχώρι, πέρα από την ακακία κοντά σε συγγενείς, φίλους, χωριανούς, τους οποίους αγαπούσε όπως τον αγαπάσαν.

Όλοι εμείς, η γυναίκα του, τα παιδιά του, τα εγγόνια του, τα διεγγόνια του, οι συγγενείς, οι φίλοι, όσοι τον γνώρισαν, τον έχουμε κλείσει στις καρδιές μας και έχουμε με καθέναν μας κάτι ξεχωριστό να θυμόμαστε.

Παντρεύτηκε την Ευαγγελία Στ. Παππά (Λαγάρω) και απέκτησε τρία παιδιά.

Στη συνέχεια έρχονται οι πόλεμοι, οπότε επιστρατευμένος δίνει το

«ΨΗΝΑ»

ΣΕΛΙΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

Στην «Εφθρεύσασα»

ΝΙΚΟΥ ΡΙΖΟΥ

Πότε πέρασαν τα χρόνια. Λες και ήταν χθες. Τον Αύγουστο έκλεισε τα 17 της. Λένε πως τα θηλυκά ωριμάζουν γρήγορα. Πράγματι, αυτό είναι αλήθεια. Δεν ξέρω ποτέ κυοφορήθηκε στη σκέψη του εκδόστη, όμως Αύγουστος ήταν όταν γεννήθηκε το 1980. Τότε ακούσαμε το πρώτο δειλό κλαψούρισμα της νεογέννητης, τα πρώτα κλάματα για τα βάσανα του τόπου μας και τις πρώτες ανησυχίες της. Ήταν τοσοδούλα, θυμωμένα. Μωράκι. Αναρωτιόμουν αν θα ζούσε. Αν θα μπορούσε ποτέ να γίνει γυναίκα, να θηλάσει τα παιδιά της. Και να που έζησε! Έγινε γυναίκα με χάρη, ευαισθησία, σοβαρότητα, αξιοπρέπεια, στοργή για τον τόπο μας.

Πρόκειται για την «Ψήνα», την εφημερίδα μας που τούτο το καλοκαίρι έκλεισε τα 17 της και μήνη στα 18 γεμάτη νεανική ζωντάνια και εθελοντική φθορική, με πνευματικούς χυμούς, από τους οποίους θηλάζουν οι όπου γης συντοπίτες μας. Πράγματι η «Ψήνα» είναι ενήμερη, καλά πληροφορημένη. Γνωρίζει καλά τα συμβαίνοντα της κάθε ημέρας καθώς και τα τόσο δύσκολα και πολλά προβλήματα της περιοχής μας. Εκφράζει την αγωνία μας, τα βάσανά μας, τα προβλήματα μας. Μας πληροφορεί και μας παροτρύνει. Απαιτεί από τους αρμόδιους τη λύση των προβλημάτων μας. Φιλοξενεί στις στήλες της τις απόψεις των κατοίκων, τις αναλύει ελεύθερα και τις κατευθύνει δημοκρατικά και αντικειμενικά σαν στοργική μητέρα για το καλό της γενεάς και την προκοπή μας. Έγινε το ειδησεογραφικό, λαοσπαστικό, ιστορικό και λογοτεχνικό μνημείο της περιοχής. Μας αγάπησε και την αγαπήσαμε. Μας αγαλλιάζει και την αγαλλιάσουμε.

Τι να πρωτομνησθεί κανείς! Σημειώνουμε τα κοινωνικά μαμντάτα, φορτισμένα από συναισθήματα χάρης, λήπτης και οδύνης. Τις γεννήσεις, τις νέα ζωή, τα παιδιά που έρχονται στον κόσμο ν' αγωνισθούν, να χαρούν, να ποθούν, να λυπηθούν. Τους θανάτους, την παλιά ζωή, τους ανθρώπους που έφυγαν για πάντα από κοινότητα.

Τι να πρωτομνησθεί κανείς! Σημειώνουμε τα κοινωνικά μαμντάτα, φορτισμένα από συναισθήματα χάρης, λήπτης και οδύνης. Τις γεννήσεις, τις νέα ζωή, τα παιδιά που έρχονται στον κόσμο ν' αγωνισθούν, να χαρούν, να ποθούν, να λυπηθούν. Τους θανάτους, την παλιά ζωή, τους ανθρώπους που έφυγαν για πάντα από κοινότητα.

Τι να πρωτομνησθεί κανείς! Σημειώνουμε τα κοινωνικά μαμντάτα, φορτισμένα από συναισθήματα χάρης, λήπτης και οδύνης. Τις γεννήσεις, τις νέα ζωή, τα παιδιά που έρχονται στον κόσμο ν' αγωνισθούν, να χαρούν, να ποθούν, να λυπηθούν. Τους θανάτους, την παλιά ζωή, τους ανθρώπους που έφυγαν για πάντα από κοινότητα.

Τι να πρωτομνησθεί κανείς! Σημειώνουμε τα κοινωνικά μαμντάτα, φορτισμένα από συναισθήματα χάρης, λήπτης και οδύνης. Τις γεννήσεις, τις νέα ζωή, τα παιδιά που έρχονται στον κόσμο ν' αγωνισθούν, να χαρούν, να ποθούν, να λυπηθούν. Τους θανάτους, την παλιά ζωή, τους ανθρώπους που έφυγαν για πάντα από κοινότητα.

Τι να πρωτομνησθεί κανείς! Σημειώνουμε τα κοινωνικά μαμντάτα, φορτισμένα από συναισθήματα χάρης, λήπτης και οδύνης. Τις γεννήσεις, τις νέα ζωή, τα παιδιά που έρχονται στον κόσμο ν' αγωνισθούν, να χαρούν, να ποθούν, να λυπηθούν. Τους θανάτους, την παλιά ζωή, τους ανθρώπους που έφυγαν για πάντα από κοινότητα.

Τι να πρωτομνησθεί κανείς! Σημειώνουμε τα κοινωνικά μαμντάτα, φορτισμένα από συναισθήματα χάρης, λήπτης και οδύνης. Τις γεννήσεις, τις νέα ζωή, τα παιδιά που έρχονται στον κόσμο ν' αγωνισθούν, να χαρούν, να ποθούν, να λυπηθούν. Τους θανάτους, την παλιά ζωή, τους ανθρώπους που έφυγαν για πάντα από κοινότητα.

Τι να πρωτομνησθεί κανείς! Σημειώνουμε τα κοινωνικά μαμντάτα, φορτισμένα από συναισθήματα χάρης, λήπτης και οδύνης. Τις γεννήσεις, τις νέα ζωή, τα παιδιά που έρχονται στον κόσμο ν' αγωνισθούν, να χαρούν, να ποθούν, να λυπηθούν. Τους θανάτους, την παλιά ζωή, τους ανθρώπους που έφυγαν για πάντα από κοινότητα.

ντά μας υποκύπτοντας στην κοινή ανθρώπινη μοίρα και που τους μνημονεύει με θλίψη και οδύνη. Ακόμη τα διαλογικά αφηγήματα του Γρίμινι, τα οποία γράφονταν σε καθαρή, συγκεκριμένη, ηρωική, δωρική ντοπιολαλιά, με έξυπνο χιούμορ και με άκακος τρόπους ειρωνείας, που μας θύμιζαν αλλοτινούς καιρούς. Επίσης τα ευθυμογραφήματα του Παπαγιάννη, που διατυπώνονται με τακτική και πνεύμα, με εύθυμη και καταπορευτική διάθεση, αλλά και ειρωνική αντιμετώπιση της ζωής και της σκληρής πραγματικότητας. Τις πληροφορίες του Παπαθεοδώρου, που έφεραν στην επιφάνεια από τη λησμονία αγνώστες πτυχές από τους απελευθερωτικούς αγώνες των κατοίκων του τόπου μας το 1912. Τέλος, τις βιοματικές ιστορίες του Θά νάση Παντούλα (αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης), μέσα από τις οποίες αναδύεται απογοήτευση και θλίψη για τους χαμένους αγώνες της γενιάς του για ελευθερία, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας ύπαρξης. Λέξεις και μόνο λέξεις στα χείλια αυτών που τις διακήρυτταν, που έφθαναν μόνο μέχρι το «έρκος των δοντιών τους» — φωνητικά σχήματα — και εκεί παρέμειναν μετέωρες. Ο Θ. Παντούλας δεν λημονεί την πικρή αλήθεια ότι το κοινωνικό χάσμα μεσοπολεμικών αγώνων της γενιάς του για ελευθερία, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας ύπαρξης. Λέξεις και μόνο λέξεις στα χείλια αυτών που τις διακήρυτταν, που έφθαναν μόνο μέχρι το «έρκος των δοντιών τους» — φωνητικά σχήματα — και εκεί παρέμειναν μετέωρες. Ο Θ. Παντούλας δεν λημονεί την πικρή αλήθεια ότι το κοινωνικό χάσμα μεσοπολεμικών αγώνων της γενιάς του για ελευθερία, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας ύπαρξης. Λέξεις και μόνο λέξεις στα χείλια αυτών που τις διακήρυτταν, που έφθαναν μόνο μέχρι το «έρκος των δοντιών τους» — φωνητικά σχήματα — και εκεί παρέμειναν μετέωρες. Ο Θ. Παντούλας δεν λημονεί την πικρή αλήθεια ότι το κοινωνικό χάσμα μεσοπολεμικών αγώνων της γενιάς του για ελευθερία, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας ύπαρξης. Λέξεις και μόνο λέξεις στα χείλια αυτών που τις διακήρυτταν, που έφθαναν μόνο μέχρι το «έρκος των δοντιών τους» — φωνητικά σχήματα — και εκεί παρέμειναν μετέωρες. Ο Θ. Παντούλας δεν λημονεί την πικρή αλήθεια ότι το κοινωνικό χάσμα μεσοπολεμικών αγώνων της γενιάς του για ελευθερία, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας ύπαρξης. Λέξεις και μόνο λέξεις στα χείλια αυτών που τις διακήρυτταν, που έφθαναν μόνο μέχρι το «έρκος των δοντιών τους» — φωνητικά

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ 1997

Στα φύλλα του 1997 της «ΨΗΝΑΣ» δημοσιεύθηκαν εργασίες των: Μιχ. Σπ. Αγγέλη, Σπύρου Μιχ. Αγγέλη, Άννας Αλεξίου - Μήκου, Μιχ. Βακάλη, Παύλ. Βακάλη, Δημ. Βότσια, Κων. Γκόλα, Χρ. Γκόλφου, Θεοφ. Γκότση, Δημ. Δημάρη, Παύλ. Ι. Ζήκου, Χρυσ. Ζιτσαίος, Δημ. Κατερίνη, Ευαγγ. Κατσάνου, Δημ. Κύρκου, Θεοδ. Κώτσιου, Χρ. Λεοντάκη, Αλ. Λέτσιου, Ανδρέα Μάντζιου, Ιωάν. Ν. Μητσόπουλου, Ντίνας Μητσόπουλου-Μαργαρίτη, Σπ. Μουσελίμη, Αναστ. Μπίγγου, Γεωργίας Μπλέσα-Ντάφλου, Διον. Νικολάου, Σπ. Αλ. Νικολάου, Αχ. Πάκου, Θαν. Παντούλα, Αναστ. Παπαγγέλη, Δημ. Χ. Παπαγεωργίου, Βασ. Παπαδιαμάντη, Αλ. Παπαθεοδώρου, Ντ. Παπακώστα, Χρ. Πλάτωνα, Ν. Ρίζου, Στυλ. Σιωμό-

πουλου, Αγγελικής Γ. Σκόρδου, Στ. Σπεράντζα, Χρ. Ε. Στεργίου, Ελευθ. Τάση, Αναστ. Τσιάρρα, Σπυρ. Τσιάτση, Γεωργ. Τσόκη, Δημ. Φωτίκα, Ι. Σ. Χαλαραμπόπουλου.

Πλην των ανωτέρω — των οποίων στην «Ψήνα» καταχωρίστηκαν επωνύμως άρθρα, χρονογραφήματα, έρευνες, ποιήματα, σημειώματα, διηγήματα, επιστολές, διάφορες ανταποκρίσεις κ.ά. — υπήρξαν και άλλοι συνεργάτες.

Ήταν αυτοί, που μας έστειλαν ή μας είπαν τα τόσο ενδιαφέροντα μικρά νέα του τόπου τους και τα ονόματα των οποίων δεν αναφέρθηκαν καθόλου ή κρύφτηκαν κάτω από τα αρχικά τους.

Τους λέμε ένα μεγάλο ευχαριστώ.

ΔΥΟ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ο γνωστός λογοτέχνης-συγγραφέας ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΑΛΑΜΑΣ κυκλοφορεί (σε τέταρτη έκδοση, βελτιωμένη) το σπουδαίο νεοκλασικό και εθνικό έργο του

«ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΙ ΚΛΕΦΤΟΥΡΙΑ». Ένα σπάνιο ιστορικό μυθιστόρημα, που καταγράφει και εξυμνεί τις αξίες και τις αρετές της φυλής μας και γεμίζει τον αναγνώστη με εθνική υπερηφάνεια, ηθική δύναμη, τίμιο αγώνα και αισιοδοξία. Ένα έργο της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας γραμμένο με μεγάλη δεξιοτεχνία, έργο διαχρονικό και πολύ σημαντικό που χορταίνει την ψυχή του αναγνώστη με ποίηση και σπάνιο γλωσσικό πλούτο. Ένα έργο,

που περιγράφει με ιδιαίτερα γλαφυρό τρόπο αγωνιστικούς χαρακτήρες της εθνικής μας κλεφτουριάς που προετοίμασε τη Μεγάλη Ελληνική Επανάσταση του 1821.

Ακόμα ο πολυβραβευμένος λογοτέχνης-συγγραφέας ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΑΛΑΜΑΣ κυκλοφορεί το νέο του βιβλίο με τίτλο: «ΕΞΙΧΝΑΣΙΕΣ Α'». Είναι το 74ο βιβλίο του και εμπεριέχει τέσσερες δοκιμιοκριτικές έρευνες και μελέτες:

1. Το νόημα και η συνάφεια της δημοτικής και βυζαντινής ποίησης και μουσικής και μερικά στοιχεία συγκριτικής.
2. Τα βιβλία, η μελέτη και η αξία τους.
3. Αλήθειες για τον πολιτικό του '21 Ιωάννη Κωλέττη.
4. Θρησκεία - δεσποτοκρατία και κερδοσκοπία...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

ΕΥΧΕΣ

Εύχομαι ολόψυχα σε όλους ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ, ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 1998.

Με ομοψυχία, συνεργασία και αγωνιστικότητα ας βοηθήσουμε αποτελεσματικά (ο καθένας στον τομέα του) στην ανάπτυξη και στην ευημερία της περιοχής μας για ένα καλύτερο μέλλον των συνανθρώπων μας και βέβαια της νεολαίας, χρυσής του έθνους μας ελπίδας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Δ.Σ. της αδελφότητας Κωσταντίνης εύχεται χαρούμενο και ευτυχισμένο το 1998 και προσκαλεί σε ετήσια τακτική γεν. συνέλευση τα μέλη την Κυριακή 1 Φεβρουαρίου 1998, στις 11 το πρωί, στο κατάστημα των αδελφών Πετρίου (Δόλιανης 11, Αμαρούσιο τηλ., 8054.548). Θέματα: α) Απολογισμός 1997, β) Ενημέρωση επί των πεπραγμένων, γ) Διάφορα θέματα της αδελφότητας.

Μετά την γεν. συνέλευση θα διεξαχθεί ψηφοφορία για ανάδειξη νέου Δ.Σ., εξελεγκτικής και εφορευτικής επιτροπής. Τέλος θα κοπεί η καθιερωμένη βασιλόπιτα, ο δε τυχερός θα κερδίσει μια ολόχρυση λίρα.

Παρακαλούμε όλους να δώσουν το παρών και να θέσουν υποψηφιότητα για το νέο διοικ. συμβούλιο.

Για το Δ.Σ.
Ο πρόεδρος
ΚΩΝ. ΛΑΜΠΡΟΥ
Ο γεν. γραμματέας
ΧΡΙΣΤΟΔ. ΓΚΑΛΤΕΜΗΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Μοσπινιώτης, εις μνήμη του προσφάτως αποβιώσαντος συγχωριανού του Γεωργίου Π. Δημάρη, φιλότιμου ανθρώπου, φίλεργου, ακούραστου και καλού πατριώτη, κατέθεσε το ποσό των 10.000 δραχμών στο Δημοτικό Σχολείο Τυφλών Παιδιών Ιωαννίνων.

Άλλος Μοσπινιώτης, εις μνήμη του ίδιου συγχωριανού και εξαιρετικού ανθρώπου Γεωργίου Π. Δημάρη, κατέθεσε το ποσό των 10.000 δραχμών επίσης στο ως άνω Δημ. Σχολείο Τυφλών Παιδιών Ιωαννίνων.

Ευχές συνταξιούχου ιερέως

Εύχομαι ολόψυχα στους εδώ και τους απανταχού της γης χωριανούς μου Δραμεσίτες, λοιπούς συμπατριώτες και όλους τους Έλληνες ο γεννηθείς, περιτμηθείς και βαπτισθείς Κύριος να τους χαρίζει υγεία και χαρά, το δε νέο έτος να είναι ειρηνικό και να εκπληρώσει κάθε επιθυμία τους, που δεν κατέστη δυνατόν να εκπληρωθεί το απερχόμενο 1997.

Με αγάπη
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

«ΨΗΝΑ»

Αδελφότητα Δωδώνης

Συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο διοικητικό συμβούλιο της Αδελφότητας Δωδώνης «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΙ», του οποίου η σύνθεση έχει ως εξής: Πρόεδρος Βασ. Σήτος, αντιπρόεδρος Γεώργ. Λάππας, γραμματέας Στέφ. Νάστος, ταμίας Χριστόδ. Μήτσος, μέλη Απ. Γκούμας - Δημ. Θεμελής - Μιχ. Τσώτσης.

Μέλος σε Δ.Σ.

Οι συνταξιούχοι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης νομού Ιωαννίνων έφτιαξαν σύλλογο, στο πρώτο Δ.Σ. του οποίου εξελέγη και ο συμπατριώτης μας κ. Δημοσθένης Χρ. Παπαδόπουλος.

Στη διοίκηση συλλόγου

Στο σύλλογο γονέων-κηδεμόνων μαθητών του δήμου Ιωαννίνων έγιναν εκλογές για την ανάδειξη διοικητικού συμβουλίου. Μεταξύ εκείνων που εξελέγησαν ήταν και η συντοπίτισσα από τον Πολύγυρο κυρία Θεοδούλη Ι. Παπαγεωργίου.

Πτυχίο με άριστα

Με άριστα (9 2/10) αποφοίτησε πρώτη από το Τμήμα Φιλοσοφικών και Κοινωνιολογικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Ρεθύμνου η δεσποινίδα Ελένη Νικολάου, θυγατέρα του τακτικού συνεργάτη της «ΨΗΝΑΣ» κ. Διονυσίου Ανδρ. Νικολάου.

Η εφημερίδα συγχαίρει την ίδια και τους ευτυχείς γονείς της και εύχεται περαιτέρω επιτυχίες.

Συμπλήρωση Κ.Σ.

Τη θέση του αντιπροέδρου στο κοιν. συμβούλιο Λύγγου, που μέχρι τώρα κατείχε ο προσφάτως αποθανών Γεώργιος Δημάρης κατέλαβε ο κ. Νικόλαος Γ. Ρίζος. Νέος σύμβουλος έγινε ο κ. Δημήτριος Γ. Τσολίγκας.

«ΚΑΒΟΣ»

Ο Ψηνιώτης κ. Παντ. Καντζάς και ο επί σειρά ετών συνεργάτης του (και συνεταίρος στη «ΣΚΟΥΝΑ» της Κέρκυρας) κ. Δημ. Φωτιάδης, άνοιξαν προσφάτως μαγαζί στην πόλη μας. Είναι το μεζεδοπωλείο-ψαροταβέρνα-ψησταριά «ΚΑΒΟΣ», που βρίσκεται στη συνοικία Μάταικα δίπλα στη λίμνη: Παμβώτιδος 21, τηλ. 74.942.

Η ποικιλία των προσφερομένων εδεσμάτων και ποτών, τα γνήσια υλικά, η καθαριότητα, η άσπογη εξυπηρέτηση, η θέση του (απέναντι από την ΚΥΡΑΦΡΟΣΥΝΗ) και η πολυετής πείρα των κυρίων Καντζά-Φωτιάδη είναι τα θετικά του «ΚΑΒΟΥ».

Καλές δουλειές ευχόμαστε.

ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Τα θερμά μας συγχαρητήρια απευθύνουμε στους εκδότες της εφημερίδας «ΔΟΛΟΝΑΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ», που προσφάτως εκδόθηκε και κυκλοφόρησε μεταξύ των συμπατριωτών. Το ξεκίνημά της φαίνεται θαρραλέο. Πιστεύουμε ότι και η μελλοντική πορεία της θα είναι παρομοίως θαρραλέα. Εκ μέρους και του κοινοτικού συμβουλίου Δραγοφάς εύχομαι να συλλάβει τα μηνύματα της περιοχής μας και να προβάλλει όσο περισσότερο γίνεται τα προβλήματά μας.

Ο πρόεδρος Δραγοφάς
ΠΑΥΛΟΣ Ι. ΖΗΚΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΩΣΕΩΝ

Ως πρόεδρος κοινότητας και εκ πείρας έχω επισημάνει μερικά προβλήματα του τόπου μας, γι' αυτό θέλω να γράψω κάτι ειδικά επάνω στο σχέδιο «Ι. Καποδιστρία». Ορθώς το κράτος έκανε όσα έκανε για τις συνενώσεις των κοινοτήτων, αφού εξ' ιδίων οι κοινότητες ήταν δύσκολο να επιζητήσουν. Συρρικνώθηκαν και αποδεχθήκη ότι από μόνες τους δεν είχαν μέλλον. Από την άλλη πλευρά

όμως η κυβέρνηση έκανε και λάθη. Έπρεπε να συστήσει περισσότερους δήμους στον τόπο μας, διότι η Ήπειρος έχει πολλές ιδιομορφίες, οι οποίες σήμερα ή αύριο θα ταλαιπωρήσουν τον απλό πολίτη. Ελπίζουμε να διαψευσθούν και οι συμπατριώτες μας να μην φτάσουν στο σημείο να ...βρίζουν τον σύγχρονο Καποδίστρια.

ΠΑΥΛΟΣ ΖΗΚΟΣ

Ο χότζας και ο όρκος

Το περιστατικό του τοποθετείται στην εποχή της Τουρκοκρατίας.

Σ' ένα χωριό ζούσαν δύο Τούρκοι. Ήταν γείτονες. Όπως μέχρι και πρόσφατα — το φθάσαμε και ημείς αυτό — δανείζονταν οι χωριανοί ο ένας από τον άλλον αλεύρι, λάδι, ζάχαρη κ.ά. Εκτός από τρόφιμα δανείζονταν, όποιος δεν είχαν, φορτιάρικο για το μύλο και για άλλες ανάγκες, το βόι για να σπείρουν τα χωράφια κλπ.

Μια μέρα ένας από τους ανωτέρω γείτονες που δεν είχε φορτιάρικο, ζήτησε το γαίδαρο από τον ομοεθνή γείτονα για να πάει στο μύλο. Ο γείτονας του τον έδωσε και πήγε στο μύλο. Το απόγευμα γύρισε, ξεφόρτωσε, πήκε καβάλα και πήγε στο σπίτι του γείτονα το γαίδαρο. Μόλις τον είδε εκείνος νευρίαστηκε και τον έβρισε: «Δε ντρέπεσαι, του λέει. Ο γαίδαρος είναι κουρασμένος και εσύ μήγκες και καβάλα! Άλλη φορά δεν σου τον ξαναδίνω. Αρκετές φορές σε εξυπηρέτησα».

Ο γείτονας το θεώρησε προσβολή και ορκίστηκε στον Αλλάχ ότι δεν θα κατεβεί απ' το γαίδαρο. (Ο όρκος τότε ήταν πολύ βαρύς και δεν καταπαντούνταν ποτέ από τους Τούρκους). Νύχτωσε. Όλο το βράδυ καβάλα ο γείτονας. Ήμερως η άλλη μέρα κι αυτός εξακολουθούσε να είναι καβάλα. Το ίδιο και την επόμενη νύχτα. Τόσο ο γαίδαρος όσο και ο καβαλάρης απόκαμαν από την κούρα-

ση και τη νύστα. Του νοικοκύρη του γαϊδάρου πόνεσε η ψυχή του. Σκέφτηκε, σκέφτηκε και λύση δεν έβρισκε. Θυμήθηκε όμως το χότζα. Θα πάω, είπε, και αυτός κάποια λύση θα βρει. Ξεκίνησε, λοιπόν, ο ίδιος και ο γαίδαρος με το γείτονα καβάλα και πήγαν. Του είπε τα καθεκαστα, πως ο γείτονας ορκίστηκε ότι δεν πρόκειται να κατεβεί ποτέ από το γαίδαρο. Ο χότζας, αφού σκέφτηκε λίγο, βρήκε τη λύση. Λίγο έξω από το χωριό υπήρχε μεγάλη γκορτσιά με κλωνάρια χαμηλά και πλάγια. Τους είπε να τον ακολουθήσουν. Ο νοικοκύρης τραβώντας το γαίδαρο και ο γείτονας καβάλα ακολούθησαν το χότζα. Μόλις έφτασαν στη γκορτσιά διέταξε ο χότζας να περάσει ο γαίδαρος κάτω απ' αυτή. Έτσι και έγινε. Μετά είπε στον καβαλάρη να πιαστεί γερά απ' τα κλωνάρια της γκορτσιάς. Αφού πιαστηκε, δίνει μία με τη μαγκούρα του. Το ζώο έφυγε κι ο καβαλάρης έμεινε κρεμασμένος! «Κατέβα τώρα», του λέει. Εκείνος άνοιξε τα χέρια του και πήδησε κάτω από τη γκορτσιά.

Μ' αυτό τον τρόπο κατέβηκε από τη γκορτσιά και όχι από το γαίδαρο. Τήρησε δηλαδή τον όρκο του ότι δεν θα κατεβεί από τον γαίδαρο!..

Μήπως και σήμερα — δυστυχώς — πολλοί από μας δεν κατεβαίνουμε από τη γκορτσιά (και όχι από το γαίδαρο) μη μας πιάσει ο όρκος;...

Ι. Β. Π.

Για να παίρνουν θάρρος

Αρκετά παιδιά, όταν βρίσκονται στη γενέτειρα των γονιών τους, απαγγέλουν στην εκκλησία του χωριού τους το «Πάτερ ημών...» και το «Πιστεύω...». Αυτή τη φορά αναφέρουμε τους Χρήστο Γρ. Αθανασίου, Κλεοπά-

τρα Αθ. Αθανασίου και Κώστα Γ. Πλατή, που με τις παιδικές φωνούλες τους είπαν καθαρά «Πιστεύω» και «Πάτερ ημών».

Μπράβο τους.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Εκ μέρους και των μελών του κοινοτικού συμβουλίου εύχομαι στους κατοίκους Δραγοφάς, καθώς και στους χωριανούς όπου κι αν βρίσκονται, χρόνια πολλά και ο καινούργιος χρόνος να τους φέρει υγεία και ό,τι άλλο επιθυμούν.

ΠΑΥΛΟΣ ΖΗΚΟΣ

ΠΩΛΗΣΗ ΚΤΗΜΑΤΟΣ

Στην περιοχή Ελεούσας Ιωαννίνων πωλείται χωράφι εκτάσεως 2 στρεμμάτων σε τιμή ποσοιτή. Πληροφορίες μπορούν να πάρουν οι ενδιαφερόμενοι από τον κ. Θεόδωρο Χρ. Μητσόπουλο (τηλέφ. 01/6537091).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάνουμε γνωστό πως ο Σύλλογος Κωσταντίνης ίδρυσε τράπεζα αίματος για τις ανάγκες των απανταχού Κωσταντινιτών στο Τμήμα Αιμοδοσίας του Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ιωαννίνων. Παρακαλείται όποιος ενδιαφέρεται, να ενισχύσει την δύσκολη και κοινωνικά χρήσιμη προσπάθεια του συλλόγου, να δώσει αίμα σε οποιοδήποτε νοσοκομείο για λογαριασμό της Τράπεζας αίματος του πολιτιστικού συλλόγου Κωσταντίνης, που υπάρχει στο Πανεπιστημιακό Περιφερειακό Νοσοκομείο Ιωαννίνων.

Ο πρόεδρος
Δ. ΚΑΝΔΡΕΛΗΣ

Για το Δ.Σ.
Ο γραμματέας
Σ. ΚΑΝΔΡΕΛΗΣ